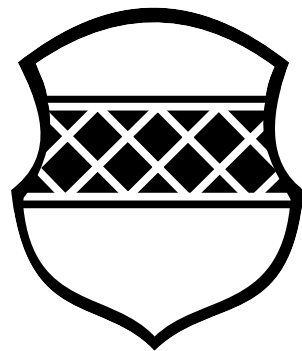

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 5 květen 2001

Z obsahu:

- * Z jednání Rady města
- * Z valných hromad
- * Informace pro občany
- * Rozhovor s J. Kotýnkovou
- * Významné osobnosti města
- * Zprávy z mikroregionu - Měrovice
- * Anketa
- * Myslivost - ANO či NE
- * Kojetínské školy informují
- * Zprávy ze sportu
- * Společenská kronika

Láska

John Lennon

Láska je skutečnost,
skutečnost je láska.
Láska je pocit,
pocit je láska.
Láska je touha být milován.

Láska je dotek,
dotek je láska.
Láska je podání ruky,
podání ruky je láska.
Láska je otázka, jestli tě miluju.

Láska jsi ty a já,
láska jsi ty.
Láska je jistota,
že existujeme.

Láska je volnost,
volnost je láska.
Láska je život,
život je láska.
Láska je potřeba být milován.

Máj - lásky čas...

Z filmu *Májové leoporelo*, foto František Daněk

Z jednání Rady města

Rada města se dne 24. dubna 2001 na svém 42. zasedání zabývala mimo jiné touto problematikou:

- * souhlasila s použitím části výtěžku z provozu výherních hracích přístrojů ve výši cca 465 tis. Kč na veřejně prospěšný účel - rekonstrukci rehabilitačního centra na Poliklinice
- * schválila pronájem pozemku tzv. „Přední cholerský rybník“ Mysliveckému sdružení Morava Kojetín za cenu 1.800,-Kč/ha
- * souhlasila s poskytnutím výpůjčky části parcely 211/7,9 v k.ú. Kojetín manželům Renatě a Miloslavu Plevovým
- * schválila pronájem nebytových prostor - 2 garáží v areálu

Polikliniky : MUDr. Dagmar Horákové a p. Ladislavu Kořínkovi

- * schválila pronájem nebytových prostor v přízemí Polikliniky /bývalá kartotéka/ p. Milanu Janouškovi - OPTIK
- * schválila pronájem obecního bytu č.6 na ulici Palackého 371, panu Ladislavu Severovi
- * jmenovala do Komise pro výběrové řízení na plynofikaci místních částí Popůvky a Kovalovice ředitele JMP a.s. Kroměříž, p. Pavelku
- * určila jako dodavatele oprav izolace bytového domu Rumunská 1178, firmu Technis s.r.o.

Jiřina Páleníková, tajemnice MěÚ

Zasedala Valná hromada společnosti Technis Kojetín

V úterý dne 24. dubna 2001 se ke svému jednání sešla Valná hromada společnosti Technis Kojetín, která po prohlídce areálu společnosti měla na programu projednání výroční zprávy za rok 2000, návrh rozpočtu a schválení hlavních směrů činnosti společnosti na rok 2001.

Dle výroční zprávy jedním ze záměrů roku 2000 bylo zavedení činnosti tepelného hospodářství, jež se podařilo společnosti úspěšně zajistit. Dalším záměrem bylo zavedení svozu komunálního odpadu, které se přes počáteční potíže jako např. zajištění dostatečného množství popelnicových nádob, jejich označení, upřesnění svozových míst atd., podařilo také realizovat. Nabytím účinnosti Obecně závazné vyhlášky č. 1/2000 o nakládání s odpady ve městě Kojetíně vzrostl zájem občanů o svoz odpadu, což mělo za důsledek nárůst objemu komunálního odpadu.

V roce 2000 se rovněž podařilo stabilizovat závodní

stravování. Bylo dosaženo průměrného počtu 635 obědů na 1 pracovní den.

I přes nedostatek finančních prostředků se společnosti podařilo také na ostatních úsecích činnosti dosáhnout příznivého výsledku.

Valná hromada se podrobně zabývala výsledky hospodaření společnosti za uplynulý rok a zprávou auditora o ověření účetní závěrky společnosti za rok 2000.

Největší podíl na hospodářském výsledku za rok 2000 a vznik účetní ztráty byl ovlivněn několika faktory a to především rozpouštěním leasingových pronájmů kotelen z roku 1994. V době transformace Technických služeb na Technis spol s r.o. nebyly leasingové smlouvy převedeny na vlastníka a tak musí společnost rozpuštění leasingových smluv pokrýt z jiných činností.

V závěru jednání Valná hromada schválila návrh rozpočtu společnosti na rok 2001.

Jiřina Páleníková, tajemnice MěÚ

Místní organizace ČSSD v Kojetíně

Vás všechny co nejsrdečněji zve na

**„PRVOMÁJOVÉ
DOPOLEDNE“**

V úterý 1. 5. 2001 na Masarykově náměstí
bude hrát od 9:00 hodin k poslechu
rytmická skupina DE-TO,
děti mohou malovat na „chodníky“
a dostanou balónek a nebude
chybět občerstvení.

Přijďte přivítat měsíc máj!

Valná hromada Mikroregionu Střední Haná

Dne 25.4.2001 se na Obecním úřadě v Troubkách konala valná hromada Sdružení obcí mikroregionu Střední Haná. Starostové všech 15 členských obcí a měst tohoto mikroregionu projednali Zprávu o činnosti za rok 2000, zprávu o výsledku hospodaření za rok 2000 a Hlavní směry rozvoje a činnosti tohoto sdružení pro příští období. Ty budou zaměřeny především na oblast získávání dotací pro společné projekty, další propagaci mikroregionu, vzdělávací akce a hlubší spolupráci s některými institucemi a Regionální rozvojovou agenturou v Olomouci. To přivítal i její ředitel Ing. František Kaštyl, který se celého jedná-

ní zúčastnil.

V následujícím období mikroregion čeká transformace na dobrovolný svazek obcí a zaměří se také na spolupráci s dalšími obcemi, které se ucházejí o členství v mikroregionu. Funkce předsedy sdružení se pro značnou pracovní zaneprázdněnost vzdal kojetínský starosta Ing. Mojmír Haupt. Valná hromada pak jednomyslně zvolila novým předsedou sdružení místostarostu města Kojetína Ing. Jiřího Šírka.

Ten poděkoval odstupujícímu předsedovi za zásluhy při zakládání mikroregionu a za jeho činnost v prvních dvou letech existence Sdružení obcí mikroregionu Střední Haná.

Informace pro občany

Vážení spoluobčané,

Zastupitelstvo města Kojetín na svém jednání dne 27. 3. 2001 schválilo záměr výstavby 30 bytů přestavbou bývalé Sladovny. V současné době je zpracovaná studie obsahující půdorysné řešení jednotlivých podlaží, bytů a podzemních garáží. Návrh řeší poschodové byty 4 velikostních kategorií s obytnou plochou

154 m² - byt typu A (8x)

141 m² - byt typu B (8x)

56 m² - byt typu C (12x)

90 m² - byt typu D (2x)

Investorem této investiční akce bude Město Kojetín.

Předpoklad zahájení výstavby: říjen 2001

Ukončení výstavby a předání bytů: září 2002

Studie je vystavena k nahlédnutí ve vestibulu Městského úřadu Kojetín a podrobnější informace je možné získat na odboru majetku a investic města u pí Hönigové, příp. přímo u starosty nebo místostarosty města.

V průběhu měsíce května bude připravena další schůzka se zájemci (první informační setkání proběhlo ve čtvrtek 19. 4. 2001) za účasti představitelů Komerční banky Přerov a projekční kanceláře, kteří budou připraveni reagovat na dotazy a poskytnou další informace.

Ing. Mojmír Haupt
starosta města

Vakuově kompresní terapie

V Centru žilní chirurgie jako nedílnou součástí komplexní péče o pacienty s cévními onemocněními, je léčba pomocí vakuově kompresní terapie. Vakuově kompresní terapie je moderní léčebná metoda, založená na střídání fáze podtlaku a fáze přetlaku. Základním léčebným efektem vakuově kompresivní terapie je působení uzavřeného vzduchového prostředí v průhledném plastickém válci na ošetřovanou končetinu. O vakuově kompresní terapii můžeme hovořit jako o pasivním cévním tréninku na rozdíl od aktivního tréninku - aktivní tělesné výchovy a pohybového režimu. Je účinným doplňkem aktivního tréninku. Tato léčba hraje hlavní úlohu v případech závažného postižení, které omezuje

možnost aktivní pohybové terapie, kdy pacient není schopen efektivního aktivního pohybového tréninku z jiných důvodů. Vakuově kompresivní terapie se uplatňuje též v oblasti rehabilitační, rekondiční, sportovní a kosmetické.

Nejčastěji se používá v léčbě těchto onemocnění:

- poruchy tepen dolních i horních končetin,
- poruchy žilního a mízního oběhu s otoky,
- poruchy místního prokrvení s postižením kůže,
- poúrazové stavy s přetrvávajícím omezením hybnosti v kloubech a otoky,
- stavy po zhojení bércevého vředu a jeho doléčení,

V oblasti preventivní a rekondiční se využívá:

- u osob s ohroženým cévním řečištěm z profesních příčin - dlouhodobé stání, dlouhodobé strnulé sezení, práce v chladném prostředí, nedostatek pohybu, stres, užívání hormonální antikoncepce.

V oblasti kosmetické:

- především u žen se sklony k otokům,
- jako jedna z efektivních možností při zlepšení tvarování dolních končetin v místě kotníků a lýtek z důvodů užívání některých léků.

MUDr. Pavel Matoušek
Centrum žilní chirurgie
www.webpark.cz/cevni-chirurgie

Rozhovor s Jaroslavou Kotýnkovou, pošmistrovou Pošty Kojetín

V minulém čísle Kojetínského zpravodaje proběhla anketa na téma „Jak jste spokojeni se službami Pošty v Kojetíně?“ Protože ne všechny názory byly pozitivní, rozhodli jsme se dát slovo také vedoucí pracovníci kojetské pošty, paní Jaroslavě Kotýnkové, pošmistrové.

Paní Kotýnková, mohla byste nám sdělit, jaká je vlastně struktura České pošty, které instituce jsou vám nadřizeny? Vrcholným orgánem je Generální ředitelství české pošty Praha, nám nadřízeným orgánem je odštěpný závod Severní Morava v Ostravě, pod který patří provozně technické jednotky, což je v našem případě Přerov a pak už následují jednotlivé pošty, tedy i pošta v Kojetíně.

Kojetínská pošta neslouží pouze obyvatelům našeho města, ale má i mikroregionální význam. Můžete nám upřesnit, do kterých obcí vašimi službami dosahujete? Naše pošta je podávací a dodávací poštou také pro obce Uhřetice, Stříbrnice, Měrovce a Křenovice, stejně tak i pro obě místní části Kojetína, tedy Popůvky a Kovalovice. Od června letošního

roku budeme, v rámci automatizované balíkové dodejny, sloužit také pro doručování balíků v obci Polkovice.

Kolik má kojetská pošta zaměstnanců?

Celkem 20, z toho je 6 doručovatelů, 2 pracovníci pro motorizované doručování, 1 balíkový doručovatel, zbytek tvoří pracovníci u přepážek a vnitřní služba.

Interiér kojetské pošty se podařilo zmodernizovat. Plánujete také opravy vnější podoby budovy pošty?

Po modernizaci přepážek v roce 1997 a zavedení automatizovaného příjmu a zpracování zásilek v březnu téhož roku, jsme v roce 2000 vybudovali po uvolněných prostorách Telecomu doručovací sál, dále sociální zázemí pro naše zaměstnance a otevřeli specializovanou přepážku Poštovní spořitelny. Na úpravách zevnějšku naší budovy jsme začali také v loňském roce a letos bychom rádi provedli opravu fasády a instalaci nových oken. Věřím, že takto opravená budova přispěje ke zlepšení vzhledu centra našeho města.

Většina negativních reakcí na úroveň služeb, které poskytujete, se týkala otvírací doby pošty. Jen pro úplnost uvádím, že tímto problémem se zabývala také rada města a pan starosta v této záležitosti kontaktoval i vedení přerovské pošty. Můžete nám sdělit, zda v tomto směru došlo a nebo v blízké době dojde ke zlepšení?

Je pravda, že polední přestávka, která je od 11:00 do 14:00 hodin se někomu může zdát dlouhá a vím, že v anketě byla kritizována i zavírací hodina v 17:00 hodin. Všichni naši zaměstnanci mají dělenou směnu a v 7,5 hodinové pracovní době nemůže zaměstnanec být jen u přepážky, ale také si připravit práci.

To ale zřejmě občany, kteří v této anketě odpovídali, příliš nezajímá. Možná je to spíše otázka personální práce České pošty.

Jistě, ale uvědomte si, že platí zákoník práce, který má jistá přísná pravidla dodržování počtu odpracovaných hodin a otázka zvýšení počtu pracovníků, který by mohl tento problém pomoci řešit, je zatím z finančních důvodů nerealizovatelná. O těchto problémech ale víme a řešíme je ve spolupráci s naším vedením v Přerově a pevně věřím, že snad již v pololetí dojde ke zlepšení. Ráda bych informovala čtenáře Kojetínského zpravodaje o tom, že v pondělí je pošta otevřena až do 18:00 hodin a poskytuje všechny služby, kromě toho, že dopis podaný mezi 17:00-18:00 hodinou neodejde tentýž den.

Proč došlo ke zrušení sobotních služeb na vaší poště?

Vzhledem k zákoníku práce a již uvedeným problémům se tato jednoduhodnová sobotní služba zrušila, upřesňuji, že šlo pouze o podání sportky a výdej zásilek, jiné služby jsme v sobotu neposkytovali.

Paní Kotýnková, věřím, že snaha o zlepšení otvírací doby nakonec bude realizována. Rád bych jen podotkl,

že naprostá většina potázaných ocenila vstřícnost a slušné vystupování vašich pracovníků.

Myslím, že toto je u našich pracovníků samozřejmostí, protože jsme firmou, která lidem slouží a má snahu své služby zlepšovat, nemůžeme se ke svým klientům chovat nevhodně, vždyť jsou to právě kojetiňští občané, kteří nás živí a díky jejich návštěvám naše pošta funguje.

Neobáváte se o bezpečnost svých doručovatelek vzhledem k tomu, že u sebe přenášejí určité finanční obnosy?

Samozřejmě že i tuto záležitost máme ošetřenu. Naše doručovatelky mají přesně stanoveny finanční částky, které mohou nosit a tyto částky jsou pojištěny u Kooperativy. Rada našich klientů navíc dostává peníze na účty, takže množství roznašených peněz není tak obrovské. Myslím, že v poslední době jsou větším rizikem pro naše doručovatelky spíše psi, se kterými se setkají při své práci.

Paní Kotýnková, děkuji Vám za rozhovor.

Otázky a foto: Ing. Jiří Šírek

Pro informaci o tom, jaký je objem práce kojjetínské pošty a co všechno projde rukama 20 zaměstnanců, uvádíme přehled o počtu podaných a dodaných zásilek v roce 2000.**Podané zásilky:**

doporučené zásilky	26.621 ks
balíky	5.853 ks
cenná psaní a cenovky	325 ks
obchodní a pro-fi balíky	390 ks
propagační materiály	274.820 ks
poštovní poukázky a platební doklady	72.077 ks
sázenky - vklady	52.451 ks
vklady a složenky Pošt. spoř.	16.050 ks

Zásilky k dodání:

doporučené zásilky	51.731 ks
balíky	9.137 ks
cenná psaní a cenovky	882 ks
obchodní a pro-fi balíky	3.250 ks
zásilky EMS	105 ks
propagační materiály	993.425 ks
poštovní poukázky	29.207 ks
sázenky - výhry	10.814 ks
noviny a časopisy	55.734 ks
výplaty a převody Pošt. spoř.	9.632 ks
obyčejné zásilky	11.525 ks

Významné osobnosti města Kojetína

Počátek nového století a tisíciletí je vhodnou příležitostí k tomu, abychom se zamysleli nad odkazem, který nám uplynulé století zanechalo také ve výsledcích práce a činnosti našich spoluobčanů - rodáků. Ne každá obec se může pochlubit tolika významnými osobnostmi, které svou prací přispěly k rozvoji lidské společnosti, jako Kojetín.

V dalších číslech Kojetínského zpravodaje budeme postupně zveřejňovat jejich stručnou biografii.

V měsíci květnu 2001 se dožívá významného životního výročí - osmdesáti let kojjetínský spisovatel, herec, dramatik, dlouholetý kojjetínský kronikář VLADIMÍR NOVOTNÝ. Svou činností se ve druhé polovině 20. století výrazně zapsal do kulturního a společenského života města Kojetína a okolí.

Vladimír Novotný se narodil 29. května 1921 v Kojetíně, kde navštěvoval obecnou a měšťanskou školu. Po absolvování Obchodní akademie v Přerově byl nejprve zaměstnán ve Vítkovic-

kých železárnách v Ostravě a potom v tehdejší n. p. Mlýn Kojetín. Od roku 1959 pracoval ve státní správě na odborech kultury ONV Kojetín a později ONV Přerov. V roce 1982 odešel do důchodu. Kojjetínskou kroniku vedl v letech 1973-1989.

Od mládí měl Vladimír Novotný velký zájem o kulturní činnost. Věnoval se především amatérskému divadlu, a to již jako student ve Studentském sdružení. V roce 1949 stál při zrodu divadelního souboru Hanácká scéna, ve kterém sám působil dlouhých padesát let. Je nejen zakládajícím členem tohoto souboru, nezapomenutelným hercem, režisérem, organizačním pracovníkem, ale též dramatikem, který psal pro soubor divadelní hry. Jako filmový herec spolupracoval s tvůrčí skupinou Signál 64.

Vladimír Novotný za těch padesát let na amatérském jevišti vytvořil mnoho krásných divadelních postav, kterými se zapsal do paměti a srdcí diváků. Jemu nejmilejší byla např. postava Ferdinanda ze hry F. Schillera „Úklady a láska“, dále pak nezapomenutelný Treplev z „Racka“ od A.P. Čechova, z poměrně nedávných her pak Jarmánek ze „Silvestra“ od J. Jílka a strýček z „Košílky“ od O. Zelenky.

V období 1952-1955 získal Vladimír Novotný angažmá v Krajském oblastním divadle (KDO) Olomouc, dnes Moravské divadlo Olomouc, jako sólista lidové zpěvohry a to až do 30.6.1955, kdy z divadla odešel. Současně však také půso-

bil v Hanácké scéně Kojetín.

Vladimír Novotný se kromě herecké práce věnoval také literární činnosti. Psal prózu, verše, rozhlasové hry, divadelní a televizní hry.

Československý rozhlas vysílal postupně jeho sedm rozhlasových her. V roce 1947 a 1948 získal za své hry „Helena, Adéla, Marie“ a „Vy nečtete verše?“ v celostátních rozhlasových soutěžích III. cenu. (Hudbu k těmto hrám složil kojjetínský rodák, dirigent a skladatel Josef Sedlář.)

Vladimír Novotný byl jedním z prvních autorských spolupracovníků Československé televize. Jeho hry „Nashledanou, Lucie“ vysílaly v původních inscenacích v roce 1956 Čs. televize Praha a Čs. televize Ostrava. Tato hra byla ve slovenském překladu režiséra Jána Roháče v roce 1957 první televizní inscenací Čs. televize v Bratislavě. Hru „Vyřídte to ve Francii“ uvedlo v roce 1958 Divadlo Nový Jičín.

Vladimír Novotný psal hry také pro svůj divadelní soubor pro Hanáckou scénu Kojetín. V roce 1957 nastudovala Hanácká scéna jeho hru „Dorotka“, v roce 1980 „Trápení přespolního jezdce“. Divadelní soubor Tyl Přerov nastudoval v roce 1971 hru „Báječný večer“.

Vladimír Novotný byl členem

V. Novotný jako Treplev ve hře A.P. Čechova „Racek“

pobočky Svazu spisovatelů v Ostravě. Pravidelně se zúčastňoval práce pobočky. Psal povídky, fejetony, verše, publikoval především v ostravském literárním měsíčníku Červený květ. Některé jeho povídky byly přeloženy do polštiny a otištěny v časopise Zwrot.

V roce 1965 vydalo Krajské nakladatelství v Ostravě jeho knížku povídek „Druhé slunce“.

Jubilant je stále činný, své prózy tiskne v časopisech. V roce 2000 dokončil komedii „Aranžéri“.

Do dalších let přejeme jubilantovi pevné zdraví, tvůrčí elán, optimismus a veselou mysl.

Dr. František Řezáč

Představujeme města a obce mikroregionu Střední Haná

Obec Měrovice nad Hanou

František Jašek
starosta obce Měrovice

Měrovice nad Hanou se nacházejí v jihozápadní části okresu Přerov na rozhraní s okresy Prostějov a Kroměříž.

Obec byla založena na levém břehu řeky Hané, obklopena lužními lesy, močály, jezery a rybníky v 11-12. století. Do 14. století byla osadou nepřipomínající tvar obce. Za držení Jana Očka z Vlašimi dostává osada podobu obce. Připomínaná je však až v roce 1466. Vesnice neměla lehký osud, střídali se panovníci a každá válka zanechala stopy. Zájem střídal nezájem o vesnici a její okolí.

Měrovice se od roku 1567 jmenovaly Mírovce, zřejmě odvozeno od slova mír. Dominantou obce je stavba kostela sv. Bartoloměje postavena v 16. století. Vždy byly součástí Kojetínského panství.

V roce 1990 se obec osamostatnila od města Kojetína a začala novou etapu svého rozvoje. První volební období probíhá realizace rozvodu vodovodního řádu po celé obci - napo-

jeno na rozvod vodovodního řádu z Tovačovských jezer. Tímto dílem je zabezpečena obec dostatkem vody po celý rok bez ohledu na období sucha, kdy část obce trpěla nedostatkem vody.

V druhém volebním období obec realizuje druhou významnou akci, která mění tvář obce a přibližuje život na vesnici životu ve městě. Obec se sousedními obcemi buduje plynofikaci. Plynofikace přinese čistší ovzduší v obci i okolí. Následuje oprava základní školy, mateřské školy, knihovny, obecního úřadu, dále oprava hřbitova a rekonstrukce veřejného osvětlení v části obce. V současné době má obec 670 trvale žijících obyvatel.

V obci plní vzdělávací a výchovnou funkci mateřská, základní škola a knihovna. Základní škola v Měrovicích v dnešní době bude v roce 2001 slavit 100. výročí od postavení. Předchůdcem této stavby byla kamenná škola stojící v parku před kostelem sv. Bartoloměje, jenž byla pro malé prostory k vyučování rozšířena o školu na rozcestí cest směr Kojetín, Němčice, Vrchoslavice. V dnešní době je základní škola dvoutřídní školou pro děti navštěvující 1.-4. ročník povinné školní docházky v počtu 36 žáků. Škola poskytuje svým vybavením kvalitní základ pro postup na II. stupeň základní školy.

Mateřská škola byla založena v padesátých letech. Prvním sídlem byla budova základní školy, ze které byla pro malé pro-

story později přemístěna do budovy bývalé mlékárny. Se socializací venkova v 60-70 letech je z mlékárny zřízena školní jídelna a mateřská škola se stěhuje do budovy obecního úřadu. V roce 1997 je provedena rozsáhlá rekonstrukce a modernizace této budovy. V současné době poskytuje škola dokonalé zázemí pro děti předškolního věku.

Nedílnou součástí kulturního života v obci je knihovna, která je prostřednictvím městské knihovny Kojetín zásobena knihami podle potřeb občanů. Knihovnu navštěvují občané od školního věku po věk, kdy člověk potřebuje k životu knihu a čas. Moderním vybavením a

Kostel sv. Bartoloměje

narodil dne 15.2.1887 je Josef Staněk, literární historik, překladatel a publicista.

Jak jsme již uvedli, nejvýznamnější památkou a domi-

Budova obecního úřadu

nantou obce je Kostel Svatého Bartoloměje. Byl dne 2. 7. 1998 rozhodnutím ministerstva kultury ČR prohlášen za kulturní památku. Jedná se o jednoduchý kostel s polygonálním presbytářem, pravouhlo sakristií s kaplí při severní straně kostela. V západním průčelí kostela se nachází věž. Kostel je připomínán již roku 1544, nejstarší písemný dokument o správě kostela pochází z roku 1746. Kostel sv. Bartoloměje je charakteristickým příkladem sakrální venkovské pozdně barokní architektury z poloviny 18. století. V letech 1993 - 1994 byla zásluhou kojetínského faráře P. Jaroslava Kalába

vzornou ochotou knihovnic je chloubou obce. Nejslavnějším rodákem obce je Martin Chvátal, světově proslulý malíř, který se v obce narodil 28. 10. 1736 rodičům Adamu a Anně Chvátalovým. Od doby pobytu v Paříži užíval jméno Guatal (Guadal). Proslavil jméno českého národa téměř ve všech státech tehdejší Evropy. Jeho obrazy jsou dodnes uloženy v mnoha galeriích a obrazárnách jako vzácná umělecká díla. Nejvíce informací o životě a díle malíře Martina Chvátala získal badatel Florián Zapletal v publikaci „Světový malíř - Hanák“. Dalším významným rodákem, který se v Měrovicích

Budova mateřské školy

provedena náročná rozsáhlá oprava kostela nákladem 2.5 mil Kč. Při této opravě byly vyměněny poškozené části věže, věž byla pokryta měděným plechem, celý kostel byl znovu omítnut, vyměněna okna, opraveny varhany atd. V současné době je kostel pod správou farního úřadu v Kojetíně.

Ve vlastnictví obce jsou také pomníky obětem I. a II. světové války, kamenné kříže a dřevěný kříž.

V obci se nenachází kulturní dům nebo sokolovna a z toho pramení nedostatečné kulturní využití občanů přes zimní období. V letních měsících se nabízí areál TJ Haná k pořádání tanečních zábav a sportovních akcí. Tradiční společenské akce jsou: sportovní den dětí uspořádaný v měsíci červnu, fotbalové turnaje - žáci - Memoriál Jaroslava Volka - koncem června, fotbalový turnaj mužů - Memoriál Josefa Dostála - začátkem července. Hodová zábava a hody v měsíci srpnu k

svátku svatého Bartoloměje.

V obci je několik aktivních spolků, nejstarším spolkem v obci je sbor dobrovolných hasičů, jenž byl založen v roce 1897.

V roce 1907 nadšení fandové do sportovní kolektivní hry položili základ ke vzniku kopané v obci. Od tohoto období přes přestávku v průběhu II. světové války se v Měrovicích hraje kvalitní fotbal dodnes na různých úrovních. V šedesátých letech se oddíl kopané přejmenoval na TJ Haná Měrovice. Dnes má TJ tři oddíly: žáci, dorost a muži. Dorost a žáci hrají nyní okresní přebor Prostějovska a muži hrají krajskou soutěž I. B třídy HŽF. Celková bilance: 1844 zápasů, 854 výher, 331 remíz, 659 porážek, celkové skóre 4669 : 3982.

Převážnou část podnikatelské činnosti tvoří soukromí zemědělci, kteří obhospodařují většinu orné půdy v katastru obce. Nejlepší půda v katastru obce dává dobré předpoklady k pěstování

Nová zástavba v obci

ovávání obilnin, cukrové řepy a podobných plodin. Druhou část podnikatelů tvoří IPT vyrábějící vzduchotechniku a jiné výrobky z kovu, Kovomont - obrábění kovových součástí, autodopravce, malířské a natěračské práce, autoklempíř, klempířské práce, výroba nábytku, stavební činnost.

15-ti členné zastupitelstvo tvoří 10 nezávislých, 3 členové KDU-ČSL a 2 KSČM. Zastupi-

telstvo plní programové prohlášení ze začátku volebního období v roce 1998, především se jedná o rekonstrukci veřejného osvětlení, přípravu na výstavbu domu s pečovatelskou službou, rekonstrukci místní komunikace a přípravu projektové dokumentace čističky odpadních vod a kanalizačního sběrače.

Z podkladů OÚ Měrovice zpracoval
Ing. J. Šírek
Foto: archiv OÚ Měrovice

Jak jsme v Měrovicích budovali sportovní areál

Počátkem letošního roku jsme na členské schůzi zvolili nový výbor TJ Haná Měrovice. Novým předsedou TJ se stal Ing. O. Pavlíček.

Z předchůdců byli ve funkcích nejdéle Josef Dostál, který byl předsedou TJ 35 roků, František Vožda vykonával funkci jednatele 58 roků a František Navrátil byl pokladníkem 25 roků.

Je si jen přát, aby nově zvolení funkcionáři vydrželi ve svých funkcích také tak dlouho. Aby měli trpělivost přečkat kritické období, kdy se nic nedaří a aby měli k plnění převzatých funkcí porozumění a podporu v rodinách.

V letech, kdy jsme vykonávali své funkce se budovalo hřiště do dnešní podoby. Nikdy se nepodařilo, aby stavby hřišť byly zařazeny do tehdejší akce „Z“, - což umožňovalo nákup materiálu bez daně - často až za poloviční cenu.

Jak jsme tedy stavěli? Měli jsme štěstí na dobré lidi jak na MNV, tak v JZD a také na ČSTV. Ti všichni věděli, že všechno co stavíme, stavíme „načerno“, - bez povolení a přesto nám podle

svých možností pomáhali.

Vybudování hřiště v Měrovicích do dnešní podoby umožnilo především velké nadšení členů a příznivců TJ. Mnozí odpracovali stovky brigádnických hodin a také dovolenou použili na brigády na hřišti (např. František Vožda). Tehdy ještě nebyly volné soboty a na brigády se chodilo po večerech a v neděli dopoledne.

Dnes se to zdá neuvěřitelné, ale všechno co bylo na hřišti postaveno a vysázeno bylo uděláno brigádnicky, bezplatně.

První stavbou na hřišti byly staré šatny, které se stavěly z betonových kvádrů získaných z likvidace řepných kanálů kojjetínského cukrovaru. Další stavbou byla stará klubovna, na niž MNV zakoupil materiál od pana A. Procházky, který jej měl připravený na stavbu domku.

Tak tedy pokračovala jedna stavba za druhou, až došlo na největší a nejnáročnější stavbu, na stavbu tribuny, šaten, restaurace a dalších provozních místností. Projekt tribuny vypracoval Ing. arch. B. Leinert.

Žádná ze staveb na hřišti by se nedala v tehdejší době realizovat bez vydatné materiální pomoci MNV, především v době předsednictví Zdeňka Ježky. Rovněž tehdejší JZD nám pomáhalo materiálem.

Velkou zásluhu na vybudování celého areálu měl také tehdejší OV ČSTV, tajemník Kyrých a především ekonomka paní Šenková. Prostřednictvím dotací nám umožnila koupit materiál a zařízení, které nemohl financovat nikdo jiný a na který jsme sami

neměli peníze.

Někdy bylo třeba podstoupit obtížná rizika, o kterých ani členové výboru nemohli být informováni. Například betonové plotny a sloupky na oplocení hřiště vyráběly v té době pouze Vojenské stavby Olomouc, závod Postřelmov. Prodat se mohla jen nadplánovaná výroba a to jen do státního podniku, protože na výrobky nebyla vyhlášena maloobchodní cena. TJ je tedy nemohla koupit přímo. I u vojáků se však našli lidé, kteří měli pro sport

porozumění a výrobky jsme koupili prostřednictvím OPP Přerov. S nadšením byl přivítán první vagón těchto výrobků, který byl přistaven na nádraží v Kojetíně na silvestrovský večer. Abychom neplatili velké penále za pozdě vyložený vagón, jedna parta v Kojetíně výrobky ručně nakládala na traktorovou vlečku a druhá je skládala v Měrovicích na hřišti. Společně jsme se pak sešli po půlnoci na silvestrovské zábavě. Litinové roury na zábradlí daroval TJ Josef Hrabal. Byly však jen na polovinu hřiště. Druhou polovinu měl jeho spolupracovník z obce Tupec u Přerova. Ten nám je byl ochoten vydat za podmínky, že mu koupíme sloupky na oplocení zahrady. Opět přišel na

řadu MNV, který potřebné sloupky zaplatil. Litinové spojky na zábradlí byly na objednávku MNV vyrobeny v Přerovských strojárnách. Se stejným nadšením byla prováděna výsadba stromů. Mnoho roků nadšení členové každoročně stromky vysazovali a jejich manželky je pomáhaly zalévat.

Sportovní areál přispívá svou úrovní k dobré propagaci obce. Je potěšitelné, že i obecní zastupitelstvo činnost TJ podporuje. Jen namátkou připomenou některé akce, které v posledních letech financoval ve prospěch TJ obecní úřad:

materiál na ústřední topení do všech místností pod tribunou, chladicí skříň pro restauraci,

veřejné osvětlení na hřišti, přípojka na veřejný vodovod, plynová přípojka, opravy a pojistné autobusu, rotační sekačka na sečení hřiště, zařízení na zavlažování atd.

Že i nadále bude obec podporovat činnost TJ potvrdil starosta František Jašek na členské schůzi. Informoval členy TJ, že v obecním rozpočtu na rok 2001 je na podporu TJ zařazena částka 40 000,-Kč.

To je jen několik vzpomínek a zážitků z naší funkční éry. Byli jsme nadšenými funkcionáři a velkou část svého soukromí jsme obětovali plnění povinností vyplývajících z našich funkcí.

Nebylo vždy všechno růžové. Budování celého areálu trvalo

mnoho roků. Vždyť dodatečná kolaudace tribuny byla provedena teprve v roce 1992. Občas nebyly peníze na pokračování stavby a také někdy nebyli brigádníci. Ale při pohledu na krásný výsledek naší práce se vzpomíná jen na to dobré. Dnes se právem naše TJ chlubí jedním z nejhezčích hřišť v okolí.

Na závěr bych rád za všechny, kteří mají u nás fotbal rádi, popřál novému výboru v čele s Ing.O. Pavlíčkem, aby se jim práce dařila, aby jim kromě starostí o fotbal zůstal také čas na udržování a zlepšování všeho, co zde bylo dosud vybudováno a hlavně, aby ve svých funkcích vydrželi co nejdéle.

František Navrátil

AUTOŠKOLA

Nebojte se autoškoly v nových podmínkách roku 2001.

Autoškola GARDAVSKÝ v Kojetíně

Vám nabízí profesionální výuku řízení motorových vozidel. Výuka bude přizpůsobena vašim požadavkům.

- Kurzy možno uhradit ve formě splátek
- Výcvik v jízdě je prováděn zkušenými odborníky s dlouholetou praxí ve výcviku
- Nástup na jízdy lze dohodnout v místě bydliště
- Individuelní příprava každého žáka na závěrečné zkoušky
- Možnost samostatného doučování

Máme ověřeno, že nové testy lze při kvalitní výuce dobře zvládnout.

Volejte 0641/763 505 nebo 0602 715 500 a poskytneme Vám kompletní informace o naší autoškolě a rozsahu poskytovaných služeb.

Anketa pro občany

Otázka: Jak hodnotíte sportovní vyžití ve městě? Které sportovní odvětví považujete v Kojetíně za nejlepší?

1. Se sportem v Kojetíně je to špatné. Není kam chodit - chtělo by to nějakou posilovnu.

Já si myslím, že se vede dobře vodákům a pak asi volejbal.

2. Já si myslím, že je to docela dobré - ale chybí tu posilovna. Postrádám také nějaký krytý plavecký areál. Ku prospěchu jistě bude horolezecká stěna v novém areálu u polikliniky.

Daří se fotbalu.

3. Mně tady zhruba nic nechybí. Snad nějaká sportovní hala přístupná veřejnosti. Florbal.

4. Špatně. V Kojetíně nic moc není. Určitě tu chybí posilovna. Možná se to zlepší, když se tady vybudovalo to nové středisko.

5. Je to tady dost slabé. Chtělo by to tady nějakou pořádnou posilovnu. Fotbal.

6. Špatné je to. Nikde se nedá nic dělat, nikde nic není. Chtělo by to skate rampu, posilovnu, cokoliv kde se dá vyžít. Hlavně ten areál dostavět.

7. Něco je na Sokolovně, ale tam můžou chodit vlastně jen ti „vybraní“. Chybí tady nějaké hřiště pro děti.

8. Chybí mi tu nějaká velká sportovní hala. Tak fotbal je na tom asi katastrofálně a ostatní neví.

9. No teď se to trochu vylepšilo, protože se tady postavily nové tenisové kurty. Starosta se o to začal starat. V Kojetíně je veškeré sportovní a tenisové vyžití. Na tuto malou obec si myslím, že to úplně stačí. Tady je vodáctví, volejbal, tenis, kopaná. Na Kojetín je vše na úrovni.

10. Tak je tady kde jít, ale je toho málo. Vodáci.

11. V poslední době je to slabé. Kojetín sportovně upadá jak ve fotbale tak v ostatních sportech, snad ještě vodáci si pořád udržují svoji tradici. Ale jinak ostatní je slabé. Možná trochu tenis.

12. Mně to vyhovuje. Zdá se mi, že je tu skoro všechno. Protože jsem cvičitelka tak určitě asociace sportu pro všechny s největší členskou základnou.

13. Určitě chybí dětské hřiště.

14. Já si myslím, že co se týče sportovního vyžití je to v Kojetíně docela dobré - tenis je tady, fotbal, stabilně k tomu patří již delší dobu volejbal a vodáci.

15. Já jsem se sportovním vyžitím v Kojetíně spokojena, akorát bych potřebovala víc hřišť pro děti. Moje děti si přes den kopou s míčem v parku, když jdou na sokolovnu, tak se to místním nelíbí. Líbí se mi fotbal a volejbal.

Myslivost - ANO či NE

Jsem myslivec a myslivost mám rád. Mám rád přírodu, zvířata i lov. Někomu se to může zdát nenormální - mít rád zvířata a současně je usmrcovat. Mně ne. Vysvětlím Vám proč. Vše se pokusím zakomponovat do současné diskuse o nově vznikajícím zákoně o myslivosti a s ohledem na ochranu přírody. Můj článek je i kritikou do vlastních řad.

Hlavní argument odpůrců myslivosti je z kategorie hysterického pseudohumanismu: „Myslivci jsou vrazi“ říkají a vůbec jim nevadí, že před chvílí dojedli vepřovou se zelím. Je až nepochopitelné, jak bezcitní mohou být lidé k hospodářským a laboratorním zvířatům a současně přecitlivělí vůči psům a volně žijícím živočichům. Všem těmto rádobu humanistům doporučuji jednu věc. Zajděte si do nějakého velkokapacitního koncentráku pro krávy, vepře nebo drůbež (až pomine epidemie kulhavky a slintavky, bude-li se na co dívat). Poté si zajděte na jatka a pak si sedněte na posed s nějakým myslivcem. A jsem strašně zvědavý, jak budete mluvit po těchto zážitcích. Odsuzovat někoho, že střílí zvěř nebo toulavé psy a mít přitom plnou pusou telečích řízků, je velmi neuvážené.

Život na této planetě je tak zařízen: ze smrti jednoho organismu vzniká život druhého. Člověk na tom nic nezmění. Najdou se lidé - vegetariáni, kteří odmítají jíst maso právě kvůli smrti jiného živočicha a nechťejí si uvědomit, že není absolutně žádný rozdíl mezi zabítím prasete a poražením stoletého stromu. V obou případech se jedná o totéž - ukončení existence živého organismu. Každý organismus něco prožívá a každý bez rozdílu si uvědomuje svůj konec. Jinak by se nejednalo o živý organismus.

Člověk má tu zvláštní vlastnost, že vše poměřuje podle sebe, podle svých pocitů a prožitků. Navíc jako pravděpodobně jediný živočich, díky schopnosti myslet, si uvědomuje svou minulost a budoucnost. To zvířata nedovedou a žijí pouze v přítomném okamžiku. Dokážou si pamatovat určité věci - učit se, ale jejich vnímání světa je „teď a tady“. Rychlé a humánní usmrcení je tedy z hlediska „vyššího řádu“ naprosto přirozené a normální. Pokud se budu rozpakovat zahubit nějaký živý organismus, umřu hladu. Naše těla jsou také vystavena útoku milionu a milionu různých organismů, až nakonec člověk podlehe, umírá a stává se součástí potravního řetězce (pokud nedojde ke zpopelnění).

Co by asi lidé jedli, kdyby nikdo nechťel usmrcovat živé organismy? Staneme se snad proto všichni vegetariáni, byť charakterem svého zaživacího traktu patříme mezi všežravce? Konzumní masa se na smrti zvířat každý nepřímo podílí.

Usmrcování jiných organismů z důvodů nutnosti není nic amorálního, ale musí se dít maximálně ohleduplně. Štvanice, naháňky, lov do želez a podobně je nepřijatelný způsob lovu. Lov sám o sobě špatný není a všichni odpůrci se musí nejspíš naučit myslet komplexně.

Přes problematiku usmrcování zvířat se dostávám k dalšímu stěžejnímu tématu - posláním a smyslu myslivosti. Již pravděpodobně nikdy se v našich končinách nestaneme do situace, aby život volně žijících větších zvířat mohl probíhat bez zásahu člověka. Dnešní kulturní krajina je na honu vzdálená přírodě v době, kdy se tyto živočichové vyvíjeli, tedy před rozvojem zemědělství. Potravní řetězce velkých bíložravců jsou silně narušeny nepřítomností velkých predátorů - rysů, vlků a medvědů, radikální změnou biotopů, vysokou hustotou lidských sídel a spoustou dalších civilizačních faktorů. Jinak řečeno planeta je přelidněná. To je ale jiné téma.

Z uvedeného vyplývá, že bez pomoci člověka by zde již nebyl žádný srnec, jelen či zajíc. A není už podstatné, zda by došlo k vymření díky nedostatku potravy, či k přemnožení a následnému vyhynutí z důvodu nějaké epidemie. Příroda se dnes bez pomoci člověka v době nouze, a bez lovu v okamžiku přemnožení určitého druhu, neobejde.

Klasickým příkladem je liška. Ve světě zahyne ročně několik desítek tisíc lidí po nakažení vzteklinou. Myslivci proto provedli několikrát v posledních letech vakcinaci hlavního přenašeče - lišek proti vzteklině a ty se u nás nyní tak přemnožily, že leckde hrozí vyhynutí posledních zbytků drobné zvěře. Opačné je to ze srnců zvěř. Ve většině honitěb je přemnožena, dochází k velké vnitrodruhové konkurenci, stresu a pakliže přijde tuhá zima, jako v letech 1995-96, velké množství oslabených kusů hyne. U nás tehdy zhruba polovina kmenových stavů. Přemnožená je i černá zvěř, proto nejspíš vypukají epidemie prasečího moru.

Zcela určitě Vás napadlo, že vše by řešilo navrácení velkých predátorů do přírody. Jsem pro! Ale to musíme napřed zalesnit 80% zemědělské půdy a zlikvidovat asi 4000 vesnic a veškeré chatové oblasti. Velcí predátoři totiž potřebují ke svému životu obrovská teritoria bez trvalé přítomnosti člověka. Při současné populační hustotě je tedy smysl myslivosti neodiskutovatelný. Někdo se o to vše musí postarat. Není důležité kdo, ale někdo to dělat musí. Myslivci to už dělají stovky let, proto není důvod to měnit.

Bohužel nebyli bychom lidé, kdyby fungovalo všechno stoprocentně. To, že rapidně ubývá drobná zvěř a velká zvěř je většinou přemnožená, je důsledkem mimo jiné špatného přístupu některých myslivců. Nechtějí si uvědomit, v čem je posláním myslivosti a vše berou jen jako zábavu. Těch, co nejdou do revíru jak je rok dlouhý je hodně a o to víc potom chtějí pořádat společné hony na drobnou zvěř a uspokojit tak svůj lovecký pud. Ne myslivost, ale přístup některých myslivců je špatný.

Nezodpovědné chování však není výsadou jen myslivců, ale je charakteristické pro celou současnou civilizaci. Nebudu teď rozebírat jednotlivé případy, kdy si lidstvo pod sebou řeže větve a ještě se přitom vychvaluje, jak je pokrokové, technicky vyspělé či humánní. Uvádím to proto, že někteří myslivci budou mé názory vnímat jako zradu a já cítím, že vytrhnout chování myslivců z kontextu by bylo trochu nefér. Až na světlé výjimky se celé lidstvo chová notně přihloupale a bohužel myslivci nejsou o nic lepší. Stav zvěře to dokazuje.

Úkolem člověka mimo jiné je, chovat se k životnímu prostředí tak, aby nebyla ohrože-

na sama podstata života. Člověk není nějakou výjimečnou entitou schopnou existovat sama o sobě. Je součástí nesmírně složitých přírodních vazeb a bez funkční přírody je odsouzen k zániku. Technologický pokrok může jeho konec pouze oddálit. Šílené krávy nebo AIDS jsou toho důkazem. Kdo jsi to neuvědomuje, ten si snad nezasluhuje žít. Nejde teď o nějaké plané moralizování či katastrofické harašení. Jde o logiku věci, neboli zdravý selský rozum. Jak vypadala a jak fungovala příroda v době, kdy se vyvíjel člověk? A jak dalece je člověk závislý na přírodě - půdě, lesích, fauně i flóře? Může existovat bez toho všeho? Co myslíte? Ne, vracet se do jeskyně a na stromy není opravdu nutné. Kompromisní řešení je možné. Nevím, zda lidstvo najde dostatek síly a odvahy k pohledu do zrcadla. Pevně doufám, že ano. Vnitřně jsem však připraven na obě varianty. Ale zpět k myslivosti.

Samotní myslivci nejsou schopni objektivně stanovit výši odstřelu, respektive výši optimálního počtu toho kterého živočišného druhu. Při jarním sčítání (proč ne až na podzim?) počty drobné zvěře obvykle nadhodnocují, aby mohli pořádat hony, velkou zvěř zpravidla podhodnocují, protože lov je mnohem náročnější na znalosti a čas. Počtem lišek se ani nezabývají - lov se neplánuje. Přitom jedna liška dokáže za rok zlikvidovat mimo jiné více jak 30 zajíců.

Vrcholem všeho je úřady tolerovaný odlov zajíců za situace, kdy jeden živý zajíc stojí 1 900,- Kč. Je to nejspíš proto, že o lovu rozhodují na Okresním úřadě a Ministerstvu zemědělství opět myslivci. Živý zajíc tak má větší hodnotu jako ulovený srnec a kilo zajíců masa vyjde v přepočtu na 400 až 500,- Kč. To je jako kaviár!

A ti samí myslivci, kteří v našem sdružení odstřelili 50 zajíců a s odpuštěním prožrali proto srnce 100 000,- Kč se vymlouvají, že nemají pár tisícovek na krmení pro tréna a bažanty.

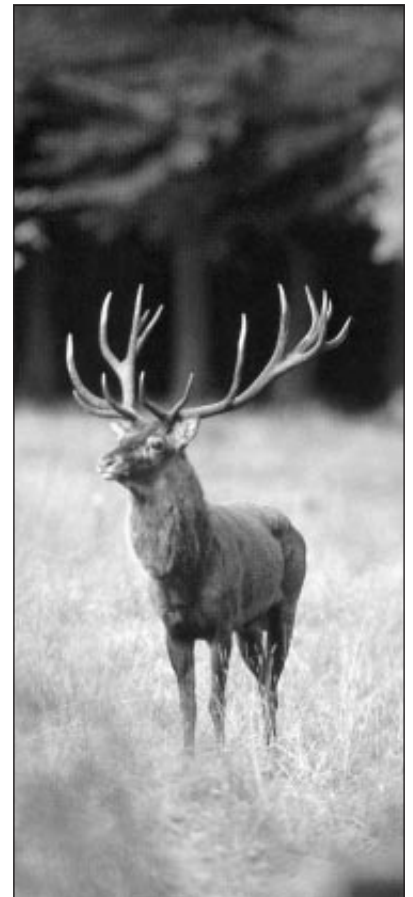
Samotná problematika přikrmování zvěře je také významné téma. Někde jsem četl, že zvěř by se neměla přikrmovat, aby nedocházelo k přemnožení a tak odpadne i potřeba lovu. V kulturní krajině se člověk o zvěř musí starat, to jsem již vysvětlil. Okamžikem odjezdu posledního kombajnu z pole nastává pro větší živočichy období nouze. Ne až v zimě při sněhové pokrývce, ale hned po žních. Pokud člověk neprovádí přikrmování, zvěř strádá, je oslabena a z různých banálních příčin hyne. Bez přikrmování by došlo k totálnímu vyhynutí. Na holé oranici toho moc k snědku není a ve smrkové monokultuře taky ne.

Na druhé straně mě šokují myslivci, kteří zavezou do zásypu bažantům plesnivě obilí a tváří se, že je to normální. Na mou výtku mi dotyčný myslivec řekl: „A co jsem s tím měl dělat? Vždyť oni si to bažanti přeberou.“ Svým slepicím by takovéto obilí nenasypal, protože ví, že je toxické. Přikrmování nekvalitním a nevhodným krmivem je bohužel velmi rozšířený nešvar v mnoha mysliveckých sdruženích.

Celý proces chovu a lovu zvěře je nesmírně složitý a proto do něj musí vstoupit ekologové, přírodovědci, uživatelé pozemků - lesníci a zemědělci, ochránci zvířat apod. Nejen vlastníci půdy a myslivci, ale všichni ti, kterých se problém dotýká. Je až nepochopitelné, jak jsou vzdvihovaná práva vlastníků pozemků a naprosto ignorování zemědělců, kteří jejich pozemky obdělávají. To, že vlastními zemědělskou půdou nebo les, neznamená, že jsem automaticky vlastníkem volně žijících živočichů. Zvířata migrují sem a tam a nic neví o našich pozemcích.

Průměrná výměra zemědělské půdy v naší republice na jednoho vlastníka je kolem 3 ha na několika parcelách. V naší tisíc hektarové honitbě je těch vlastníků asi 600. Větší část z nich bydlí po celé republice. Drtivá většina své pozemky neužívá - pronajímá je, a ani neví, kde se tyto pozemky nachází. Tito lidé nejsou schopni, v dobrém slova smyslu, ovlivňovat hospodaření se zvěří na svých pozemcích. Honební společenstvo je jen zástěrka, o žádné demokratické prosazování oprávněných zájmů vlastníků se nejedná ani náhodou. Jednou za rok se sejde pár nejhrolivějších myslivců z řad vlastníků půdy s několika dalšími vlastníky v místní hospodě, sní srncí guláš, urazí pár piv a ani mnohdy neví, kolik se střílelo zvěře.

A pokud se nějaký vlastník v této republice zajímá o skutečné stavy zvěře a počty odlovených kusů, jedná se o bílou vránu. Na informace podobného typu musí mít nárok každý ob-

čan a proto by mělo dojít k pravidelnému povinnému místrnímu uveřejňování. Není přece důvod něco tajit. Nebo snad ano?

Nepřikládáme proto vlastníkům pozemků větší význam než doopravdy mají. Byli to právě oni, kdo takřka zlikvidoval zvěř v Itálii, Francii nebo Anglii. Příroda - zvěř není jejich - je všech a podle toho se k ní chovají. Důkazem je snaha o zavedení miniaturních honiteb o výměře 200 ha a menších. Všichni tyto filutové chtějí především střilet a střilet. O právo vlastník jim nejde ani náhodou. Kalkulují s přirozenou vlastností zvířat rozptylovat se rovnoměrně po krajině - vystřílenou honitbu poměrně rychle osidlují mladí jedinci z okolních revírů. Jedno sousední myslivecké sdružení (mají 500 ha) takto „hospodaří“ už osm let. V roce 1993 odstříleli oficiálně 15 kusů srncí zvěře, před třemi lety už jen šest kusů. Jejich lov je tak intenzivní, že zvěř nestačí jejich honitbu znovu osidlovat. Pokud mi nevěříte, projděte se naší honitbou po hranicích při obnově - novém sněhu. Rozdíl v množství stop je tak markantní, že ho zaregistruje i laik (na hranicích s jejich honitbou nejsou téměř žádné). Bohužel ve finále začnou lovit všichni (hloupost je nakažlivá) a zbývající zajáci a srnci skončí v ZOO.

Výměra a umístění honitby musí splňovat nároky zde žijících živočichů a honitby je nutno vytvářet v první řadě s ohledem na toto hledisko. Zájmy všech ostatních - lidí jsou zde naprosto bezpředmětné.

V této souvislosti musím varovat před dalším extrémem. Ve Spojených státech (i v Západní Evropě) nemají žádné honitby a každý si loví kde chce. V určitý den vyrazí zástupy lovců do přírody a střílí vše, co se pohne. Několik desítek z nich skončí v márnici a zvěř mizí před očima. To není proklamovaná svoboda, to je barbarství.

Zastavme se u dalších zainteresovaných skupin. Zemědělci a lesníci (mysleno uživatelé lesů) mají na přírodu, potažmo na myslivost největší vliv. Čím se převážně zvěř živí? Tím co roste na polích a lesích. Pokud budou lesníci vysazovat smrkové monokultury (a nutit jeleni zvěř k okusu) a zemědělci osívat stahektarové lány jednou plodinou, zvěř bude strádat. Tak jako lidé na betonovém sídlišti, kde se dá přežít, ne žít.

Tyto dvě sorty lidí je potřeba maximálně zaangažovat do procesu ochrany přírody. Myslivci jim musí platit něco na způsob pronájmu, protože to je ta nejlepší investice. Pokud budeme zemědělce a lesníky přehlížet, těžko je přesvědčíme, aby vysazovali smíšené lesy, aby snížili výměru honů na deset hektarů, aby používali postřiky šetrné k přírodě, aby pomohli s obnovou remízku, mezi, hájků a větrolamů, aby souhlasili se zatrávňováním a zalesňováním svažitých a zamokřených pozemků apod. Tímto směrem se musí napříť úsilí všech lidí, kteří rozumí přírodě a chtějí jí i sobě pomoci.

Že to je spousta práce a peněz? To není problém. Nezaměstnaných lidí na práci je dost, peníze taky. Když máme několik stovek miliard na sanaci vytunelovaných bank, proč bychom neměli mít pár miliard na sanaci přírody? A věřte, že investice do přírody je tou nejlepší investicí jaká existuje. Stačí se naučit správně počítat a do všech oblastí lidské činnosti zahrnout vliv degradované nebo naopak funkční přírody. Co myslíte, kolik nás v průměru stojí zdravotní péče člověka, který žije na sídlišti v průmyslové oblasti a kolik člověka z polosaмотy v lese? A nebo jaký pracovní výkon podává panelákový člověk přesyčený slaboduchými telenovelami a kravky oproti „zahradkáři“ z vesnice? Že neexistují vědecké důkazy? Právě proto, že neexistují, je nutno se spolehnout na cit a intuici. Bohužel ve městě nejspíš obojí člověk ztrácí.

Veškerá opatření na ochranu přírody by se měla účinkem, pokud by zde nebyl někdo nezávislý, kdo by prováděl kontrolní činnost. Nápad se sloučením myslivecké, vodní, lesní a jiné stráže do jediné funkce placené státem, je vynikající. Myslím si, že myslivci uhlídají sami sebe (ten, co nasypal plesnivě obilí bažantům, je členem myslivecké stráže), nebo že policisté dokáží zabránit devastaci přírody, je směšné. Lidé chránící přírodu jí musí rozumět = musí mít patřičné vzdělání a musí denně provádět občůzky svěřeným územím. Proč myslíte, že japonská auta jsou tak kvalitní? Je to proto, že při výrobě funguje až sedmistupňová kontrola.

Řešit černé skládky či pytláčení je samozřejmost, ale rozsah práce těchto strážců je mnohem širší. Monitorování množství jednotlivých živočichů, stavu zeleně, způsobu přikrmování a lovu zvěře, znečišťování vodních toků, usměrňování návštěvníků přírody (zvláště pubertální motorkáři jsou postrachem všeho živého) a podobně, je jen krátkým výčtem náplně práce těchto lidí. A my ostatní jim za to musíme zaplatit. Že na celou republiku jich musí být několik tisíc a bude to větší výdaj, je myslím jasné. Na rozdíl například od Temelína se investice do přírody několikanásobně vrátí.

Malá poznámka k pytláčení. V Kanadě se osvědčilo povinné označování ulovené větší zvěře nesnímatelnými plombami.

V této souvislosti se nemohu nezmínit o zvláštní skupině milovníků přírody - chatářích. Rozlézají se krajinou jako mor. Tak strašně milují přírodu, že alespoň o víkendy jí musí být nadosah a nechápou, že postavením chaty svojí milovanou přírodu ničí. Pro zvěř je taková krajina nepoužitelná. Omluvou jim budiž to, že na betonovém sídlišti se opravdu žít nedá. Řešením však není vlastní chata, ale maximálně vytižená rekreační zařízení a penziony.

A nyní kousnu do zvláště kyselého jablka - odstřelu toulavých psů a koček. Pes a kočka jsou domestikované šelmy. Pániček se o ně hezky stará, zajišťuje jim stravu, přístřeší a odborné ošetření. A pejsánek večer vstane z pohovky, propíší se do zahrady a dírou v plotě trádá do přírody. Prohnat srnce a zajíce, pobavit se. A k ránu šupky dupky zpátky do bezpečí.

Je mi naprosto lhotejné, zda někdo zakáže odstřel toulavých psů a koček. Nekompromisně budu likvidovat tyto nepřirozené predátory, proti kterým nemá příroda šanci. Oni nežijí v přírodě celý rok, oni nejsou vystaveni nepříznivému počasí a riziku hladovění. Naopak požívají přepečukové ochrany od svého majitele. Ne z hladu, ale pro zábavu se prohání revírem a nepředstavitelně škodí. Nikdy v životě bych si nedovolil vystřelit na chráněného rysa, vlka či jezevce. Domestikované šelmy však nemají ve volné přírodě co

dělat, nepatří do ní a kdo má přírodu opravdu rád a rozumí jí, musí zakročit.

Nedejte se mýlit povídkami o náhodně zaběhnutém psu. Drtivá většina odstřelených psů a koček chodila do honitby denně, především v noci. Pokud nevěříte, obejděte si při obnově nějakou vesnici. Budete se divit.

Není v lidských silách zjišťovat majitele toulavých psů či koček a následně ho přesvědčovat, aby si spravil plot. Je a musí být povinností každého majitele zabezpečit tyto zvířata tak, aby se netoulala. Pokud je mají opravdu rádi, tak to udělají a nebudou své miláčky vystavovat riziku zastřelení. Šance, že myslivec zastřelí náhodně zaběhnutého psa je stokrát nižší než ta, že takového psa přejede auto. Budeme snad proto zakazovat auta?

Vzdělávání myslivců je také zajímavé téma. Ten, kdo žije odpovědně ví, že se musí učít celý život. Nechápu, jak může někdo požadovat lovecký lístek bez načerpaní alespoň základních informací o zvěři, kterou chce lovit. Nejenže složení zkoušek z myslivosti a z používání zbraně je nezbytností, ale navíc je nutné zavést povinné doškolování a přezkušování myslivců. Divili byste se, co všelijakých individuů je mezi myslivci, jak chatrné vědomosti o přírodě mají a jak nebezpeční jsou pro své okolí s puškou v ruce. Mnohdy se jedná o pozůstatky „lidových“ myslivců s rudými knížkami.

Dalším diskutovaným tématem je pronájem a užívání honiteb cizinci nebo někým, kdo nežije v blízkosti honitby. Řečeno lapidárně: doma si vše vystříleli a teď to chtějí vystřílet i u nás. Mám-li coby myslivec rádně vykonávat právo myslivosti, musím žít v bezprostřední blízkosti honitby. Dojíždění několik stovek kilometrů popř. najímání si myslivců v místě honitby je nesmysl. Takovýto systém vychází vstříc lovcům, ale ignoruje přírodu. Přednost ze zákona musí dostat ti, co v blízkosti honitby žijí.

Na likvidaci zvěře se podílí nemalou měrou tržní nájemné z honitby. Na vlastní oči jsem byl svědkem, jak z jedné oblasti na Šumavě během tří let zmizeli jeleni (o dovolené rád vyseidávám s dalekohledem na posedech). Majitelka penzionu mi potvrdila, že byli vystřílení zahraničními lovci. Myslivce, pokud z finančních důvodů nemusí, tak neprodá odstřel zvěře jinému myslivci. Nájemné proto musí být stanoveno taxativně, zvlášť vlastníkům pozemků a zvláště zemědělcům a lesníkům.

Další téma vyzní pro myslivce obzvlášť nepříznivě - umělý odchov zvěře za účelem následného odstřelu. Smyslem tedy není obnovit stavy zvěře, ale zastřílet si na živý terč. Je to ostuda a tragédie současné. Pro přírodu jsou uniknutší jedinci z umělých chovů katastrofou. Nemají naučené správné modely chování a jejich případní potomci degenerují celou populaci. Je to m.j. jeden z důvodů proč zmizeli bažanti. Umělý chov není smyslem myslivosti. Myslivce musí vytvořit v honitbě takové přirozené podmínky, aby se zvěř mohla bez problémů reprodukovat. Zde se můžeme hodně přiučit u Poláků. A případný přebytek si může za odměnu odlovit pro svou potřebu. Chovat bažanty ve fóliovníku je slepá ulička.

Na okraj jedna malá poznámka. Směji se žabomyši válce o to, která zvířata se budou nazývat zvěř. Záměrně jsem užíval různé pojmy, abych dal najevo, že důležitý je náš přístup k přírodě, na názvu nezáleží.

Závěrem menší resumé. Funkční příroda je pro život člověka nepostradatelná. Vydát ji v plen uživatelům - myslivcům, zemědělcům, lesníkům či rekreačním znamená kolaps. Vyřadit kohokoliv přímo zainteresovaného z procesu rozhodování, nebo neprovádět důslednou kontrolu, znamená totéž. Hleděme společnou řeč a především učme se od přírody. Jinak ...

P.S. pro myslivce: Novináři a ani můj článek nezpůsobili to, že 50% veřejnosti nás odsuzuje. Způsobili si to všichni myslivci svými neadekvátními praktikami. Ani zdaleka jsem je v tomto článku neuedl všechny.

V Kojetíně, březen 2001 Dostál Zdeněk
Foto: Sláva Štochl

Základní škola Kojetín, náměstí Míru

MŮJ NÁZOR NA MĚSTO KOJETÍN

Je mi 11 roků. V Kojetíně bydlím už 10 let. Za tu dobu jsem si již stačil všimnout řady změn k lepšímu, ale i řady nedostatků. Změny můžou být lepší resp. horší pro obyvatelstvo, ale i pro vizuální stránku města.

Když jsem si prošel Kojetín křížem-krážem, viděl jsem mnoho věcí, které se mi (velmi) líbily:

Např. se mi zamlouvá pochůzkový policista, ať už stojí u školy a dohlíží na děti, nebo prochází město sem a tam.

Velmi pěkně také vypadá kojjetínská radnice, která byla po požáru v r. 1995 opravena. Moc dobře si pamatuji její bývalý vzhled. Musím ale říct, že dnes vypadá daleko lépe.

Také je dobré, když se kácejí staré suché stromy a vysazují se mladé stromky. O tomto si myslím, že se hodně myslí na budoucnost města => za takových 60 let to tu může vypadat daleko lépe, ale také hůře, pokud se nebude řešit spousta věcí, které by potřebovaly zlepšit:

Je tu velký nepořádek! Tato věc by se měla opravdu vyřešit. Já osobně bych ji řešil tím, že bych zavedl novou síť odpadkových košů a to nejen širší, ale i rovnoměrnější.

Proč širší? Vezměme si takovou Novou ulici. Stojím a dívám se tak na odpadkový koš. Rozhlédnu se - další odpadkový koš vidím až kdesi na horizontu (!).

Proč rovnoměrnější? Přicházím k tomuto odpadkovému koši. Podívám se kousek dál: 10 metrů od tohoto koše je další „odpadkáč“ (!!!).

Další věci jsou psí výkaly. Jsou vidět VŠUDE! Víím, že město za bezohledné pejskaře nemůže, ale jak už jsem uvedl: Po městě chodí přece pochůzkář! Já bych za jediný den vydělal asi 2000 Kč (za předpokladu, že přistižený pejskař zaplatí 500 Kč).

Pro budoucnost města by se měly začít (konečně) vybírat pokuty.

Sám psa nemám, ale i kdybych jej měl, nezměnil bych v žádném případě názor.

Jen tak pro zajímavost: Chtělo by to zasadit nové trávníky.

A nakonec to hlavní: Všichni bychom chtěli KINO!!!

Když jsem byl před několika lety u starosty jako „nejlepší žák“, ptal jsem se na tento problém. Výsledek? „Nejsou peníze“, řekl starosta. Já ale dnes věřím, že peníze by se našly. A i kdyby: Národní divadlo bylo také postaveno z příspěvků lidí. Když poté ke konci stavby shořelo, lidé v něj nepřestali věřit a dávali peníze znovu. Divadlo dodnes stojí a je velkou památkou hl. města Prahy. Věřím, že i v Kojetíně by se našli dobří lidé, kteří stále věří v lepší podobu města a ať by byli bohatí či chudí, sebemenší částkou přispěli. Myslím, že zbytek na rekonstrukci našeho kina by mohla radnice uvolnit ze svého rozpočtu.

Toto byl můj referát, který jsem napsal ve víře v lepší město, ve kterém žiji - město Kojetín.

Věřím, že si vezmete alespoň část mého návrhu k srdci. Pokud ano, moc Vám děkuji.

Jan Kramář, 11 let, žák 5.A ZŠ nám. Míru

Základní škola Kojetín, ul. Sv. Čecha

V dubnu žáci 1. stupně sbírali papír, nasbírali přes 5000 kg. V pátek dne 6.4. žáci naší školy vítali jaro, konečně jsme vyhnali z města se zpěvem a lidovými říkánkami „Zimu“, kterou jsme utopili v Moravě a s „Jarem“ se vrátili zpět do města.

Ve dnech 9. 4. a 10. 4. 2001 se p. uč. Dočkalová a Štefanová zúčastnily celostátní konference Zdravých škol v Praze.

V týdnu od 23. - 27. 4. 2001 proběhl na škole týden Zdraví, který organizuje škola v rámci plnění projektu Zdravá škola. Do výuky jsou více zařazeny prvky zdravého životního stylu, hodiny byly zpestřeny besedami, menší děti si i zasoutěžily. Na tento týden připadl i Den Země, a proto jsme se rozhodli více do vyučování zahrnout prvky ekologické výchovy. Proto jsme také vyzvali občany našeho města ke sběru papíru a plastových lahví. Žáci 5. tříd pomohli čistit les v okolí Kojetína. Všechny tyto akce propojují teorii s praxí a škola by měla být o životě.

V květnu Vás zveme:

9. 5. 2001 galerie na plotě
prodej školních potřeb /12,00 - 17,00 hod./

17.5.2001 vybíjená dívek o putovní pohár starosty města

Chceme pochválit

Janu Jakubů z 8. ročníku za 2. místo v okresní soutěži Naší přírodou.

Mgr. Olga Odehnalová
ředitelka školy

Ekologická úvaha ke Dni Země

Každoročně se v celém světě vyprodukuje obrovské množství odpadu. Ne všichni lidé s ním bohužel nakládají tak, jak by měli. Na březích potoků se často válí pneumatiky, matrace apod. Vznikají takzvané černé skládky.

Nedávno jsem četl v časopise ABC článek, ve kterém se uvádělo: „Plechová konzerva se vydrží v lese povalovat sto let, než ji za nás uklidí rez. Konzerva z hliníkového plechu bude krásit naše hvězdy ještě déle. Sáček z umělé hmoty se rozloží začátkem roku 2200. Nejvytrvalejší jsou skleněné lahve. Ve vykopávkách vědci objevili výrobky ze skla staré 4.000 let, takže o lahve odložené dnes, budou zakopávat naši potomci ještě za několik tisíc let.“

Žáci odnášejí „Zimu“ do řeky Moravy

V našem městě jsou rozmístěny barevné kontejnery na tzv. tříděný odpad. Lidé sem mají házet PET láhve, P, S, P. Každé čtvrtletí jsou přistavovány kontejnery na nebezpečný odpad: např. Z, B, B. Bohužel ne každý člověk třídění odpadu respektuje. Často lidé házejí PET láhve do popelnic jenom proto, že kontejnery stojí o dvě ulice dál. Podle mého názoru je třeba, aby všichni lidé, každý ve svém bydlišti, respektovali systém třídění odpadu. Ten se může dále recyklovat. Tím by se z použitých věcí staly nové a nevznikalo by tolik nežádoucího odpadu. Myslím si, že kdyby se všichni lidé nad tímto problémem zamysleli a dodržovali třídění odpadu, snad by se čistého ovzduší a zdravé přírody dožili i příští generace.

Marek Olšanský, Žák 8.A ZŠ Svatopluka Čecha Kojetín

Gymnázium Kojetín...

POSLANCI VE ŠKOLE

Dne 27.3.2001 se na kojetínském gymnáziu uskutečnilo zajímavé setkání poslanců Parlamentu České republiky Ing. Pavla Höniga a Miroslava Kapouna (oba ČSSD) se studenty školy - především členy žákovského parlamentu, úspěšnými řešiteli soutěží a olympiád a také těmi, kteří se zajímají o politologii a práci zákonodárního orgánu.

Od počátku velmi živá diskuse byla přínosná pro obě strany. Zákonnodárci vyslechli, co říkají dnešní středoškoláci na dění ve státě a sami pak museli odpovídat na mnohdy všetečné otázky týkající se procesu přijímání zákonů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, chystaných změn v oblasti školství, zemědělských otázek a také problematiku dalšího života Kojetína a střední Moravy.

Množství dotazů si vynutilo prodloužení času původně vymezeného na besedu. Páni poslanci v závěru pozvali studenty na jistě velmi lákavou prohlídku prostor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu Parlamentu České republiky na začátek května tohoto roku do Prahy.

Mgr. Jaromír Růžička

GYMNÁZIUM KOJETÍN V ZRCADLE VÝSLEDKŮ

První měsíce kalendářního roku jsou pro naši školu vždy ve znamení soutěží a olympiád, které nám umožňují porovnat výsledky práce s „konkurencí“. Je potěšitelné, že v celkovém součtu zúčastněných a úspěšných zaujímáme tradičně přední místa:

Olympiáda v českém jazyce: v okresním kole obsadily 1. - 2. místo Jarmila Bilíková, 4. místo Jana Šustková. V oblastním kole v Ostravě získala postupující J. Bilíková 7. místo.

Konverzace v anglickém jazyce: na okresní úrovni se na 2. místě umístili Tomáš Kadláček a Iveta Kyselá.

Konverzace v německém jazyce: Kamila Kolláriková vybojovala 3. místo.

Chemická olympiáda: v kategorii D byl 3. místem oceněn Jakub Vysloužil, který zároveň postoupil do oblastního kola v Ostravě, kde se stal úspěšným řešitelem. Šesté místo si z okresního kola přivezl i Martin Rumplík.

Biologická olympiáda: až do oblastního kola se dostaly studentky Martina Výtisková, Petra Skálová a Zuzana Plesníková.

Přírodovědná soutěž Naší přírodou: zde tradičně figurujeme na předních místech - Petra Pěchová 1. místo; Jan Matuška 2. místo; Viktor Vlč, Martin Režný a Roman Petr 3. místa; Iveta Kyselá, Hana Pavlíková a Jan Vojanec 4. místa.

Olympiáda v zeměpisu: v kategorii D získal v okresním kole 4. místo Tomáš Vaško, 6. místo Radek Vetešník a 8. místo Vlastimil Slovák. Dějepisná soutěž Mladý historik: všestranný Jakub Vysloužil skončil na 6. místě.

Olympiáda ve fyzice: kategorii F vyhrála Iveta Kyselá, v kategorii E se na 6.-7. místě umístil Tomáš Kollárik.

Recitační soutěže: na okresních úrovních se prosadily Barbora Pavelková (3. místo) a Zdeňka Šoborová.

Pěvecká soutěž: 3. místo v Hanácké písničce vyzpívala Kateřina Hlavinková, která postoupila do krajského kola.

Velký počet soutěží teprve probíhá, o výsledcích Vás opět budeme informovat.

-mlč-

MěDDM Kojetín informuje

Po velkém ohlasu PUZZLIÁDY pro I. stupeň ZŠ proběhlo 4. dubna druhé kolo určené dětem ze druhého stupně. Nejrychlejší ze všech byla Alena Šustová, druhé místo vybojovala Veronika Hrabalová a třetí skončila Eva Fingrová.

Hurá, vyhráli jsme!

Dne 31.3.2001 se taneční kroužky Penelope pod vedením Saši Přidalové a Kvítka pod vedením Jany Kytlicové zúčastnily taneční soutěže Lipenská hvězda v Lipníku nad Bečvou. Penelope v kategorii SHOW DANCE získali I. místo.

Hody, hody, doprovody...

ve čtvrtek před velikonoce byl pro děti připraven zajímavý program. Měly možnost vyzkoušet si různé techniky výtvarné činnosti a vyrobit si tak vlastní velikonoční výzdobu. Zdobily kraslice, květináče s jarním motivem, vytvářely papírové tulipány a výrobky ze slaneého těsta. Pátek byl ve znamení her a sportu. Navštívili jsme sportovní centrum v Přerově.

V sobotu 7. dubna proběhla již tradiční okresní soutěž lidových písní dětských zpěváků „Hanácká písnička“. Soutěže se zúčastnilo 35 zpěváků z celého okresu Přerov. 2. místo v kategorii 4.-6. tř. si vyzpívala Martina Šindelková. Tímto blahopřejeme nejen Martince, ale i ostatním účastníkům, kteří se nebáli vystoupit před porotou a diváky.

Středisko Junáka 714.03 Kojetín

Členové Junáka, kterým je více jak 15 let, jsou nazýváni roveři a rangers. Horní věková hranice není tak přesně vymezena. Může dosáhnout až 26 let. Oddílů roveřů a rangers se říká kmen. Jejich program může zahrnovat širokou škálu činností. Od návštěv divadelních představení přes účast na charitativních akcích po různé expedice. V Kojetínském středisku Junáka 714.03 už druhým rokem působí roverský kmen. Rádi v něm přivítáme mladé lidi, kteří by projevíli zájem o naši činnost. Mladé lidi, kteří chtějí něco zažít, udělat něco pro druhé, udělat něco pro sebe. To vše v přátelské atmosféře. V červnu se náš kmen připojí k akci Kapka naděje s cílem pomoci postiženým nemocemi krvetvorby. A to získáním finančních prostředků a prezentací činnosti Nadace pro trans-

plantace kostní dřevě. Také bychom se rádi podíleli na vybudování naučné stezky v lužním lese za Kojetínem. To ale dosud není naše jediná činnost. Podíleli jsme se na přípravě herního odpoledne pro děti na konci prázdnin, které pořádalo naše středisko, pomáhali jsme při úklidu černé skládky v dubnu tohoto roku. Ale hráváme také různé hry, zpíváme... Aktuální informace o schůzkách kmene jsou k dispozici za okny klubovny v Kroměřížské ulici č. 132 - blízko železničního přejezdu.

Zároveň naše středisko informuje všechny čtenáře, že od nového roku došlo k přečíslování všech středisek a proto budeme nyní používat označení 714.03 namísto dosavadního 708.03.

Ze sportu - Vyhlášení nejlepších sportovců města Kojetína za rok 2000

Čvičení na trampolině oddílu žáků odboru sportu pro všechny Tělovýchovné jednoty Sokol Kojetín zahájilo v pondělí 9. dubna 2001 Slavnostní vyhlášení nejlepších sportovců města Kojetína za rok 2000, které připravila Komise pro sport a tělovýchovu Města Kojetína.

Každý sebemenší úspěch v amatérských podmínkách a nebylo jich v loňském roce málo, je výsledkem dlouhodobé a tvrdé práce, která si zaslouží ocenění.

U příležitosti 80 let Českého volejbalu udělil Krajský výbor Českého volejbalového svazu Čestné uznání za rozvoj volejbalu panu Ivanu Ernestovi a Zdeňku Novákovi.

Okresní výbor Českého volejbalového svazu v Přerově udělil při této příležitosti Čestné uznání za rozvoj volejbalu: Stanislavu Dufkovi staršímu, Stanislavu Dufkovi mladšímu, Antonínu Dufkovi, Mgr. Aleně Dufkové, Stanislavu Šobáňovi, Aleně Pátkové, Ing. Leopoldu Ptáčkovi, Ing. Leošovi Ptáčkovi a Jaroslavu Pavelkovi.

Všichni jmenovaní neodmyslitelně patří ke kojetínskému volejbalu. Podíleli se stovkami brigádnických hodin na vybudování sportovních areálů pro volejbal nejdříve „Na Hatích“ - tedy v Přerovské ulici a později na Sokolské zahradě. Právě jejich zásluhou má tento sport v našem městě trvalé místo.

Za Okresní výbor Českého volejbalového svazu v Přerově předal ocenění výše jmenovaným pan Zdeněk Novák.

Za každou práci se sluší poděkovat, ke každému úspěchu se sluší také poblahopřát.

Prvním gratulantem byl pěvecký sbor Gymnázia Kojetín pod vedením Mgr. Miroslava Matějčka.

Na území našeho města pracuje celkem 5 tělovýchovných jednot a tělovýchovných odborů. Odměnění byli ti, kterým se na sportovních kolbištích v roce 2000 dařilo nejlépe.

Snad nejoblíbenějšímu sportu - fotbalu se na území našeho města věnují dvě tělovýchovné jednoty a to TJ Slavoj Kojetín a TJ Sokol Kovalovice.

Vedení obou těchto jednot se zaměřilo na výchovu mladé generace a z výsledků soutěží kategorií přípravy a mladších žáků je znát, že se tato práce vyplácí.

Nejlepšími sportovci města Kojetína za rok 2000 se stali za TJ Slavoj Kojetín David ŠTASTNÝ, který je svým přístupem k tréninku vzorem ostatním spoluhráčům a Jan KANTOR, který je již třetí rok kapitánem mužstva mladších žáků a je vůdčí osobností mužstva v mistrovských zápasech.

Titul nejlepšího sportovce za rok 2000 získali dva mladí fotbalisté

z TJ Sokol Kovalovice z kategorie přípravy Tomáš HRUŠÁK a Milan LIGAČ. Oba jako ofenzivní hráči přispěli velkým dílem nejen počtem vstřelených branek, ale i stabilně dobrými výkony k vítězství v okresním přeboru přípravků v loňském roce.

Kanoisté Tělovýchovného odboru KANOISTIKA Kojetín navazují na dlouholetou tradici tohoto sportu v Kojetíně a soustavně dosahují velmi dobrých výsledků. Vždyť Moravský pohár, Memoriál Karla Fojtácha, který se koná každý rok v prázdninových měsících, se stal již mezi kanoisty pojmem. Funkcionáři této tělovýchovné jednoty si taktéž velmi dobře uvědomují, že nejdůležitější je práce s mládeží. A že se jim tato práce daří o tom svědčí vyhodnocení nejlepších sportovců z této tělovýchovné jednoty.

Nejlepšími sportovci TJ Ingstav Kojetín se stali Jakub ŠUBÍK a Ondřej VAŠÍČEK pro vzorný přístup k tréninku a úspěchům na závodech regionální úrovně.

AUTOKLUB KOJETÍN se v současné době potýká se značnými finančními problémy. Ve snaze udržet činnost tohoto zajímavého sportovního odboru na území našeho města zvýšil dokonce v loňském roce o 100% členské příspěvky, což ovšem mělo za následek úbytek členstva. Přesto se vedení AUTOKLUBU Kojetín nevzdává a pravidelně nejméně jedenkrát ročně realizuje závody BMX za účasti jezdců z celé

České republiky, na kterých i členové Autoklubu Kojetín dosahují velmi dobrých umístění.

Titul nejlepší sportovec města Kojetína za rok 2000 byl udělen Václavu MIRVALDOVI z AUTOKLUBU Kojetín z kategorie do 25 let Cruiser.

Slavnostní odpoledne zpřijemnil divákům: skupina PENELOPE Městského domu dětí a mládeže v Kojetíně pod vedením Saši Přidalové, která získala v měsíci březnu 2001 na přehlídce moderního tance Lipenská hvězda I.místo se skladbou Dary Rollinc „Čo o mně vieš“ v taneční kategorii „šoudens“; rodiče a děti pod vedením Ivany Stavinochové; oddíl žáků, který se připravuje na soutěž pódiových skladeb a eurytymů se základním akrobatickým cvičením pod vedením Marie Prokešové a oddíl aerobiku, který je jedním z neoblíbenějších a nejpočetnějších. Rovněž tento oddíl se pod vedením Zuzany Wiltové připravuje a účastní různých soutěží a vystoupení.

TJ Sokol Kojetín má několik oddílů a odborů a je největší tělovýchovnou jednotou v našem městě.

Oddíl odbíjené v roce 2000 přihlásil do soutěží 4 družstva, „A“ družstvo mužů je ve II. lize na 9.místě, „B“ družstvo mužů v oblastním přeboru na 5.místě, „C“ družstvo mužů a družstvo dorostenek okresní přebory vyhrály a postoupily do středomoravského oblastního přeboru.

Nejlepším sportovcem oddílu odbíjené se stala Naďa ŠOBOROVÁ - členka družstva dorostenek, která po celou sezónu patřila k nejlepším hráčkám.

Oddíl tenisu je pravidelným pořadatelem turnaje SOKOL CUP Kojetín a zásluhou jeho členů se tenis v Kojetíně stává stále populárnějším sportem.

Za výborné výsledky v okresní soutěži družstev a vítězství v tenisovém mistrovství Sokol Cup Kojetín 2000 získal titul nejlepšího sportovce oddílu tenisu Robert GAMBA.

Oddíl stolního tenisu, před pár lety obnovil ve městě svou činnost. Členové oddílu vlastními silami zbudovali hernu z bývalé kotelny. Pravidelné tréninky, pořádání turnajů a soustavná práce s mládeží, začíná nést své ovoce ve výsledcích okresních soutěží.

Nejlepším sportovcem oddílu tenisu se stal Bohdan MALÝ, neúspěšnější hráč družstva „A“. V současné době je na 2.místě v okresní soutěži a aspiruje na vítězství i případný postup do vyšší soutěže.

Odbor sportu pro všechny sdružuje ve 14 oddílech 427 členů, z toho 233 dětí a mládeže ve věku od 3 do 18 let. Velmi zásluhou práci do-

rovolných cvičitelů a cvičitelek, kteří se věnují právě kategorii dětí a mládeže je třeba obzvláště vyzdvihnout. Proto se nejlepšími sportovci TJ Sokol Kojetín odbor pro všechny staly:

Ivana STAVINOHOVÁ, dlouholetá cvičitelka a vedoucí oddílu rodičů s dětmi, který patří k nejpočetnějším. Paní Stavinochová je cvičitelkou III. třídy všeobecné gymnastiky a pobytu v přírodě a každoročně je spoluorganizátorkou tábora rodičů a dětí ve Vrážném.

Mgr. Eva PĚCHOVÁ, která má také kvalifikaci III. třídy všeobecné gymnastiky. V minulých letech vedla velmi úspěšný oddíl rodičů a dětí, v současné době vede oddíl mladšího žactva a je hlavní vedoucí tábora rodičů a dětí ve Vrážném.

Věcné ceny a diplomy převzali sportovci z rukou starosty města Ing. Mojmirá Haupta, místostarosty Ing. Jiřího Šírka a předsedy komise pro sport a tělovýchovu Ing. Leoše Ptáčka.

Poděkování patří všem dobrovolným obětvům, kteří s dětmi a mládeží pracují, i těm, kteří pomáhají finančně, ale také představitelům města Kojetína, kteří si této činnosti vysoce váží a dle finančních možností města sport podporují.

Sportovcům přejeme stále zdraví a neustálou chuť být co nejlepší.

Mgr. Miroslava Ernstová

Fotbalisté Slavoj pokračují ve vítězném tažení

„A“ mužstvo Slavoj Kojetín zahájilo jarní sezónu velmi úspěšně. Ve čtyřech sehraných utkáních vždy zvítězilo, což je skvělá bilance. Kolektiv hrál totiž 3 x venku a pouze 1 x doma. V tabulce je na 1.místě s 5ti bodovým náskokem před druhým celkem.

Výsledky:

Uhřetice - Kojetín 1:5 /góly: M.Zaoral 3, T.Kopřiva, Soušek/

Derby utkání se vyvíjelo příznivě pro domácí celek, který se ujal vedení, ale to bylo z jeho strany vše. Slavoj do poločasu otočil výsledek na 2:1 a po změně stran ovládl hru a přidal další góly.

Polkovice - Kojetín 1:3 /M.Zaoral 2, Miko/

Domácí vzdorovali hostům celý první poločas, který skončil bez gólů. Slavoj ale nenechal nikoho na pochybách a po změně stran vstřelil vítězné góly.

Kojetín - Křenovice 1:0 /M.Zaoral/

Hosté v dalším derby utkání přijeli do Kojetína v nejsilnější sestavě a domácí celek pořádně potrápili. Fotbalisté Kojetína neměli svůj den, navíc neproměnili pokutový kop, takže nakonec zůstala radost pouze ze zisku tří bodů.

Bochoř - Kojetín 1:2 /M.Zaoral, Miko/

Důležité utkání, ze kterého měl Slavoj obavy, neboť Bochoř útočil na vedoucí pozici, se vydařilo. Domácí svým nesporným chováním doplatili na vyloučení dvou hráčů. Slavoj v utkání nevyužil nabídnuté gólové příležitosti, takže výsledek mohl být daleko přesvědčivější.

Další výsledky:

Kojetín B - Žakovice 0:0; Skalička - Kojetín B 0:3 /Matějka, Šubík, Krčmař/; Kojetín B - Horní Újezd 1:3 /P.Zaoral/

Dorostenci:

Horní Moštěnice - Kojetín 2:3 /Psočka, Maga, Chytil/; Kojetín - Želatovice

1:0 /Pavlík/; Lověšice - Kojetín 0:3 /Psočka 2, Pavlík/ Dorost je na 1.místě v tabulce OP s pětibodovým náskokem.

Starší žáci - župní soutěž:

Kojetín - Černovír 0:1; Lipník - Kojetín 2:1 /Hošek/ Kojetín - Nové Sady Olomouc 2:1 /Večerka, T.Vymětal/

Mladší žáci:

Kojetín - Černovír 0:5; Lipník - Kojetín 5:0; Kojetín - Nové Sady Olomouc 2:3 /Vašíček, Zedníček/

POZVÁNKA NA FOTBAL:

sobota 5.5. Kojetín - SK Hranice
9.00 hod starší žáci 10.45 hod mladší žáci
Kojetín B - T.Všechovice /muži/ v 16.30 hod
neděle 6.5. Kojetín A - Lověšice B /muži/ v 16.30 hod
předzápas dorostu ve 14.00 hod Kojetín - Čekyně
sobota 12.5. Kojetín - Tovačov
9.00 hod starší žáci v 10.45 hod mladší žáci
sobota 19.5. Kojetín - Post.Přerov
9.00 hod starší žáci v 10.45 hod mladší žáci
Kojetín - Domaželice /muži/ v 16.30 hod
neděle 20.5. Kojetín A - FK Brodek B /muži/ v 16.30 hod
sobota 26.5. Kojetín - HFK Holice B
9.00 hod starší žáci v 10.45 hod mladší žáci
Kojetín B - Potštát /muži/ v 16.45 hod
neděle 3.6. Kojetín A - Post.Přerov B /muži/ v 16.30 hod
předzápas dorostu ve 14.00 hod Kojetín - Troubky

Společenská kronika

Kam za kulturou

čtvrtek - 3.května 2001

KONCERT ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY KOJETÍN

Začátek: 18.00 hodin, sál Sokolovny Kojetín

čtvrtek - 17.května 2001

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA LÉTO-PODZIM

Začátek: 20.00 hodin, sál Sokolovny Kojetín

Připravujeme:

zájezdy na muzikály do Prahy - **MONTE CRISTO, HAMLET, JOHANKA Z ARKU, STARCI NA CHMELU a pro děti POPELKA.**

Informace a přihlášky: Městské kulturní středisko, nám. Republiky 1033-Sokolovna Kojetín, paní Šimková, tel: 0641/76 20 46, e-mail:reditelka@meks.kojetin.cz

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 7. dubna 2001 byly slavnostně přivítány do svazku občanů města Kojetína tyto děti:

Lucie Krybusová, Jakub Otáhal, Tereza Pešková, Aneta Dostálková

Dne 21. dubna 2001 byly slavnostně přivítány do svazku občanů města Kojetína tyto děti:

Michaela Zavřelová, Aneta Kyselá, Radek Juračka, Noemi Javůrková, Vojtěch Šubík

BLAHOPŘEJEME!

Vzpomínka

*Kdo Vás znal vzpomene,
Kdo Vás měl rád a miloval nezapomene.
27.května by se dožila 80 let naše maminka a babička
paní Zdenka Červinková,
která nás opustila před dvaceti pěti lety 10.února.
23.června tomu bude 7 let, co od nás navždy odešel tatínek,
dědeček a pradědeček,
pan Bohumil Červinka
Věnujte prosím tichou vzpomínku jejich památce.
Děkuje dcera Drahomíra s rodinou*

Kanoistika Kojetín - oddíl rychlostní kanoistiky Loděnice Kojetín

pořádá nábor nových členů

Podmínky členství : věk od 9 let
plavecká zdatnost - uplavat 100 m

Přihlásit se můžete v areálu Loděnice Kojetín v tréninkové dny
úterý, středa, pátek, sobota 17.⁰⁰ - 19.⁰⁰ hod
neděle 15.⁰⁰ - 17.⁰⁰ hod

do konce měsíce května 2001.

V areálu loděnice se v rámci tréninků provozují míčové hry
a součástí vybavení je posilovna.

Součástí zimní přípravy jsou pravidelné tréninky na plaveckém
bazéně v Přerově.

Všichni milovníci kanoistiky jsou vítáni a na všechny se moc těšíme!